

Maade om Thingets store Dyder, naar dets Gjæringer ikke svarede dertil. Jeg maa desuden ogsaa sige, at det vilde see meget forunderligt ud, om et Medlem af Thinget selv vilde udbryde i saadanne Lovtaler over Thinget; thi jeg kunde ikke fortænke Noget, som hørte det og siden læste det, om de vilde sige, at det hos den, der udbryd i disse Lovtaler, røbe en vis Tro paa, at Folkethinget virkelig behøvede saadanne for at vinde Anerkjendelse; men naar saa var, saa mener jeg ogsaa paa den anden Side, at man heller ikke kunde fortænke Noget i at sige: Siden det er et Medlem af selve Thinget, der udtaler sig saaledes, kan det ikke have stor Betydning. Det er jo ikke Thingets enkelte Medlemmer eller Thinget selv, der skal dømmes om dets Opdræben; der staaer jo en Dømmer over Thinget, og det er Folket, der har sendt os; det er det, der har at dømmes om, hvorledes vi røgte vor Gjærning, og jeg har den Tillid til Folket i dets Heelhed, at det vil vide at dømmes rigtig, uden at man behøver i høie Trompetkruld at udbasune sin egen Dygtighed og store Dyder; jeg troer ikke, at der vil vindes Noget ved, at disse Trompetkruld lyde, naar det ved nærmere Efterhyn viser sig, at det ikke forholder sig saa. Det er af disse Grunde, at jeg ikke skal indlade mig paa at udtale Noget som helst angaaende dette Things Moderation, Beskedenhed eller hvilke andre Dyder, det kunde være i Besiddelse af, men overlade til rette Bedkommende at afgjøre det.

Indenrigsministeren ad interim: Det følger af sig selv, at jeg helst ønskede, at de stillede Endringsforslag ikke bleve vedtagne af Folkethinget. Jeg troer ikke, at der i Virkeligheden er nogen Meningsforskjel tilstede mellem dette Thing og Landstinget om selve Sagen. Det er anerkjendt fra begge Sider, at selv om der i en Lov er optaget en Udgift, saa indeholder den ingen Bevilling til Udbetaling, medmindre denne Bemyndigelse er givet enten i selve Finantsloven eller paa en Maade, der stemmer overens med Finantslovens Behandling. Det forekommer mig, at Løsningen af den Meningsforskjel, der er tilstede og som blot bestaaer deri, at Landstinget ikke ønsker

en saadan Bemyndigelse meddeelt, er ganske simpel, nemlig at man vender tilbage til Grundloven og holder sig til dens Bestemmelser, og altsaa ved fremtidige Finantslove tillige optager i dens Positioner de Summer, der indeholdes i saadanne særlige Love, som maatte blive forelagte Thinget, med den Tilføining, at Beløbene ikke komme til Udbetaling, naar de særlige Love, hvortil de stotte sig, ikke finde Rigsdagens Bifald. Det forekommer mig at være en Fremgangsmaade, hvorved man slutter sig nøie til Grundloven og derved tillige løser Striden paa en helbig Maade. Jeg skal lade det beroe ved disse saa Udtalelser; jeg antager, at Thinget kan ønske at forhandle med det andet Thing om denne Sag, og at det derfor sandsynligvis vil vedtage de stillede Endringsforslag. Den foreliggende Lov er jo ikke af nogen gennemgribende Betydning, men jeg kan ikke nægte, at det i høi Grad vilde genere mig, dersom den ikke gaaer igjennem; jeg vil nemlig, hvis den vedtages, kunne tage mere kraftig og energisk fat, for om mulig at tilveiebringe en bedre Ordning af Archivarvæsenet end den nu stedfindende, og det vilde derfor være mig kjær, om disse Forslag ikke bleve vedtagne. Jeg skal imidlertid ikke forsøge at bevæge Thinget til at opfylde mit Ønske i saa Henseende; i dette Tilfælde er jeg bange for, at Fleertallet vil være Tjender.

Tscherning: Jeg troer ikke, der kan være nogen Vanstuelighed ved at komme til en Afgjørelse med det andet Thing, som løser denne formelle Vanstuelighed. Det er mig ubegribeligt, hvori den egentlig bestaaer, naar man overhovedet erkjender, at Love kun kunne faae sinantiel Gyldighed, efterat det Beløb, der skal anvendes i Genhold til dem, har fundet sin Anerkjendelse paa Finantsloven. Den Forudanerkjendelse, som den ærebe Minister her forlanger, bør efter min Overhøining ikke gives, idet den udøver en indirekte Indvirkning paa Lovens Afgjørelse og de Summer, der kunne komme til at kræves i saa Henseende. Naar der i Genhold til en Lov forlanges en aarlig Udgift paa Finantsloven f. Ex. af 20,000 Rb., saa ere vi komne til et Standpunkt, hvorpaa den ærebe Minister ikke ønsker, man skal stille sig, naar